

РЕШЕНИЕ

№ 31115

гр. София, 05.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 31.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **758** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а, ал. 4 вр. чл.9а, ал.2, т.3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на С. К., гражданин на Р И. срещу отказ за издаване на виза „С“ от 08.12.2025 г., издаден от КДЛ в Консулска служба към Посолството на Р България в [населено място], Р И., по заявление за виза № 25007557 от 19.11.2025 г.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен. Посочва се, че целта на пътуването – туризъм, е доказана с представените към заявлението документи. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. В представено по делото писмено становище чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - КДЛ в Консулска служба към Посолството на Р България в [населено място], Р И. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. В представено по делото становище чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София - град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

На 14.05.2025 г. С. К., гражданин на Р И., подава заявление за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“) до Посолството на Република България в [населено място], И..

Към заявлението е приложена покана-декларация за частно посещение на чужденец в Република

България от името на К. П., ЕГН [ЕГН], гражданин на И., пребиваващ в [населено място], област С., [улица], 1-2; извлечение от лична разплащателна сметка на името на С. К.; лична карта и паспорт на името на кандидата; международна полица за застраховка здравно осигуряване при пътуване.

Издаден е отказ от 30.05.2025 г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“), издаден от Завеждащ Консулска служба към Посолството на Република България в [населено място], И., мотивиран с основанията по чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ – предоставената информация относно целта и условията на планираното пребиваване и престой не е надеждна.

Отказът е оспорен пред АССГ, като с решение № 31390/25.09.2025 г. преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. Решението е влязло в сила на 22.10.2025 г., като същото не е било оспорено от страните.

При повторното разглеждане на подаденото от лицето заявление за издаване на виза тип „С“ е издаден отказ за издаване на виза „С“ от 08.12.2025 г., издаден от КДЛ в Консулска служба към Посолството на Р България в [населено място], Р И., по заявление за виза № 25007557 от 19.11.2025 г., предмет на настоящото производство.

Като фактическо основание за отказа е посочено: предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна; има основателни съмнения, че лицето има намерения да напусне територията на държавите-членки преди изтичането на визата.

Актът е връчен на жалбоподателя на 15.12.2025 г., поради което следва да се приеме, че жалбата от 29.12.2025 г., по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ, от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1 от закона.

На основание чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, отказва се издаването на виза за краткосрочно пребиваване, ако е налице едно от основанията, посочени в чл. 32, т. 1 от Визовия кодекс. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс. Единият екземпляр се връчва на заинтересованото лице, а другият остава в съответното задгранично представителство на Република България, като се прилага към заявлението и приложенияте към него документи.

Съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия.

Съдът счита, обаче, че оспореният административният акт е издаден при нарушение на изискването за форма, посочено в чл. 59, ал. 2 АПК и в нарушение на материалния закон.

Част от задължителното съдържание на същия са фактическите и правните основания за издаването му. Мотивите имат за цел да разкрият волята на административния орган, както и

обстоятелствата, които са обосנוвали постановвяване на акт с определено съдържание. Същите подпомагат жалбоподателя, за да може той да организира своята защита, както и позволяват проверката, извършвана от съда при надлежно сезиране от страна на засегнатото лице.

В конкретния случай изложените мотиви на отказа, не отговарят на действителното положение и на представените по преписката доказателства.

Видно е, че още при подаването на заявлението за виза, чужденецът е посочил, че е с цел туризъм. В тази връзка са налице покана-декларация за частно посещение на чужденец в Република България от името на К. П., ЕГН [ЕГН], гражданин на И., пребиваващ в [населено място], област С., [улица], 1-2; извлечение от лична разплащателна сметка на името на С. К.; лична карта и паспорт на името на кандидата; международна полица за застраховка здравно осигуряване при пътуване, поради което безспорно са доказани целта и условията на планираното посещение. Освен това, към заявлението за издаване на виза са приложени всички необходими документи, включително и медицинска застраховка и извлечение от банкова сметка, от която е видно, че чужденецът разполага с пари за издръжка.

Не са изложени доводи и за евентуално съмнение за автентичността или истинността на приложените документи за издаване на виза или надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване, като освен това е посочен и периода на планирания престой.

Липсата на конкретно изложени факти и обстоятелства, представляващи фактическото основание за постановвяване на атакувания отказ винаги съставлява съществено нарушение, тъй като лишава жалбоподателя от възможността да организира своевременно и ефективно процесуалната си защита, както и възпрепятства съдът да извърши качествен и обоснован контрол по законосъобразност върху оспорения административен акт при преценката на правнорелевантните обстоятелства към конкретния казус.

По горните съображения обжалваният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Независимо от изхода на спора, доколкото не се претендират разноси, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 46 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. К., гражданин на Р И. срещу отказ за издаване на виза „С“ от 08.12.2025 г., издаден от КДЛ в Консулска служба към Посолството на Р България в [населено място], Р И., по заявление за виза № 25007557 от 19.11.2025 г.

ВРЪЩА делото като преписка на длъжностното лице завеждащ Консулска служба към Посолството на Република България в Д. за ново разглеждане на подаденото от С. К., гражданин на Р И., заявление № 25007557 от 14.11.2025 г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“), при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: